

Силабус освітнього компонента Програма навчальної дисципліни

Суспільні трансформації і соціальні технології в публічному управлінні

Шифр та назва спеціальності

D4 Публічне управління та адміністрування

Спеціалізація**Освітня програма**

Публічна політика та управління соціально-економічними змінами

Рівень освіти

Третій (освітньо-науковий, PhD)

Семестр

2

Інститут

ННІ Соціально-гуманітарних технологій

Кафедра

Соціології і публічного управління (305)

Тип дисципліни

Спеціальна(фахова) підготовка

Форма навчання

Денна, заочна

Мова викладання

Українська

Викладачі, розробники

КРУГЛОВ Віталій Вікторович

Vitalii.Kruhlov@khiu.edu.ua

Доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри соціології і публічного управління

Науково-педагогічний стаж - 14 років. Досвід роботи в органах державної влади - 20 років. Автор понад 250 наукових та навчально-методичних праць.

<http://web.kpi.kharkov.ua/sp/profesors-ko-vikladats-kij-sklad>

МОРОЗ Володимир Михайлович

volodymyr.moroz@khiu.edu.ua

Доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри соціології і публічного управління

Досвід професійної діяльності – 33 роки.

Автор понад 300 наукових та навчально-методичних праць. Стаж професійної діяльності за посадами які відповідають спеціальності «Публічне управління та адміністрування» понад 14 років. Стаж науково-педагогічної діяльності понад 19 років. Експерт з оцінювання проєктів наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, що подаються для участі у конкурсах, які проводить МОН України, за тематичним напрямом «20. Соціальні і гуманітарні науки». Член експертної групи МОН України з професійної педагогіки, психології та змісту професійної (професійно-технічної) освіти. Член редакційних колегій трьох

фахових наукових видань. Досвід роботи у спеціалізованих вчених радах із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата і доктора наук з державного управління понад 8 років. Автор та організатор спільних з литовськими та польськими університетами заявок на отримання грантової підтримки наукових досліджень у межах українсько-польських та, українсько-литовських науково-дослідних проектів. Співавтор та співорганізатор позагрантових наукових проектів із зарубіжними ЗВО (Латвія, Китай та Фінляндія). Пройшов підвищення кваліфікації в: Регіональному інституті адміністрації м. Лілль (Франція); Університеті Тампере (Фінляндія); Балтійській Міжнародній Академії (Латвія); Академії соціальних наук (Польща). Голова Громадської організації «Академія соціальних трансформацій та інноваційного управління» (Україна) Провідний лектор з дисциплін: «Методологічне та інформаційне забезпечення наукових досліджень за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування»; «Публічна політика та врядування»; «Публічне управління та сталий розвиток»; «Ризик-менеджмент в системі прийняття управлінських рішень»; «Світоглядні засади управлінської діяльності»; «Публічне управління національною безпекою в умовах глобальних викликів» тощо. Детальніше про викладача на сайті кафедри <http://web.kpi.kharkov.ua/sp/profesors-ko-vikladats-kij-sklad>

ТЕРЕЩЕНКО Діна Акрамівна

dina.tereshchenko@khpi.edu.ua

Докторка наук з державного управління, професор, професорка кафедри соціології і публічного управління НТУ «ХПІ»

Детальніше про викладача на сайті кафедри <http://web.kpi.kharkov.ua/sp/profesors-ko-vikladats-kij-sklad>

Загальна інформація

Анотація

Освітня компонента спрямована на формування у здобувачів вищої освіти системного наукового уявлення про теоретичні засади соціальних технологій та їхнє застосування в управлінні суспільними трансформаціями. Курс охоплює соціальні і гуманітарні права людини та функції держави щодо їх забезпечення, теоретичні підходи до визначення поняття «соціальні технології», дослідження соціально-комунікаційних технологій у вітчизняній та зарубіжній науці, державну політику у сфері праці, ціннісні механізми рівноважного коригування інституційних перетворень, державну політику у сфері соціального захисту населення та регулювання трудової міграції, державну політику у сфері пенсійного забезпечення, соціальний діалог у контексті євроінтеграційних цілей соціогуманітарної політики України, охорону здоров'я як складову соціогуманітарної політики, державну політику у сфері освіти, а також суспільні трансформації в умовах війни та повоєнного відновлення. Особлива увага приділяється соціогуманітарному виміру трансформаційних процесів в Україні, впливу війни на соціальну структуру й інститути суспільства та пріоритетам повоєнного відновлення соціальної інфраструктури. У процесі навчання здобувачі опановують методи аналізу соціальних технологій, оцінювання державної політики у ключових соціогуманітарних сферах (праця, соціальний захист, пенсійне забезпечення, охорона здоров'я, освіта) та навички розробки пропозицій щодо управління суспільними трансформаціями. Дисципліна інтегрує знання з соціології, державного управління та соціальної

політики для формування цілісного розуміння механізмів суспільних трансформацій. Дисципліна орієнтована на підготовку дослідників і фахівців, здатних працювати в органах державної влади, аналітичних центрах та міжнародних організаціях у сфері соціогуманітарної політики та управління суспільними трансформаціями.

Мета та цілі дисципліни

Метою вивчення дисципліни є формування у здобувачів комплексної системи знань, умінь та навичок щодо аналізу соціальних технологій та управління суспільними трансформаціями в ключових соціогуманітарних сферах на основі сучасного методологічного інструментарію та вітчизняного і міжнародного досвіду для розв'язання значущих проблем публічного управління. Основними завданнями дисципліни є: опанування теоретичних підходів до визначення поняття «соціальні технології»; вивчення соціально-комунікаційних технологій у вітчизняній та зарубіжній науці; засвоєння механізмів державної політики у сфері праці; опанування ціннісних механізмів рівноважного коригування інституційних перетворень; вивчення державної політики у сфері соціального захисту населення та регулювання трудової міграції; засвоєння засад державної політики у сфері пенсійного забезпечення; опанування соціального діалогу в контексті євроінтеграційних цілей соціогуманітарної політики; вивчення державної політики у сферах охорони здоров'я та освіти; формування здатності до аналізу суспільних трансформацій в умовах війни та повоєнного відновлення..

Формат занять

Лекції, практичні заняття, самостійна робота, консультації. Підсумковий контроль – іспит.

Компетентності

ЗК02. Здатність переосмислювати наявне та створювати нове цілісне знання та/або професійну практику і розв'язувати значущі соціальні, наукові, культурні, етичні та інші проблеми.

ЗК06. Здатність комплексно вирішувати значущі проблеми суспільного розвитку.

ЗК07. Здатність до критичного аналізу, оцінки та синтезу нових і комплексних ідей.

СК02. Здатність науково обґрунтовувати, розробляти та здійснювати експертизу нормативно-правових актів, аналітичних довідок, пропозицій, доповідей.

СК04. Здатність визначати, науково обґрунтовувати та критично оцінювати стратегічні напрями розвитку на загальнодержавному, регіональному, місцевому та на рівні організації.

СК05. Здатність ініціювати, організовувати та керувати інноваційними проектами на різних рівнях публічного управління та адміністрування.

СК07. Здатність розробляти та проводити комунікативні заходи задля забезпечення громадської підтримки прийняття управлінських рішень на всіх рівнях публічного управління та адміністрування.

СК08. Здатність розробляти нові підходи та адаптувати кращі практики електронного урядування та електронної демократії до потреб сталого розвитку.

СК 11. Здатність до розробки науково обґрунтованих рекомендацій щодо вдосконалення публічного управління та адміністрування.

СК 12. Здатність до використання новітніх технологій, проведення моніторингу і забезпечення ефективного контролю в системі публічного управління.

СК 13. Здатність генерувати нові ідеї в професійній діяльності та використовувати інструменти лідерства і соціального впливу для їх реалізації.

Результати навчання

РН01. Знати наукові концепції (теорії), термінологію, історію розвитку та сучасний стан наукових знань, ідентифікувати теоретичні й практичні проблеми з публічного управління та адміністрування.

РН05. Знати основні засади наукового менеджменту, управління науковими проектами, реєстрації прав інтелектуальної власності.

РН06. Уміти визначати, оцінювати й обґрунтовувати пріоритетні напрями сталого розвитку на різних рівнях публічного управління та адміністрування.

РН09. Уміти розробляти проекти законодавчих та нормативних актів, передбачаючи правові та соціально-економічні ризики та наслідки запроваджених правових норм.

Обсяг дисципліни

Загальний обсяг дисципліни 90 год. (3 кредити ECTS): лекції – 20 год., практичні роботи – 10 год., самостійна робота – 60 год.

Передумови вивчення дисципліни (пререквізити)

Для успішного проходження курсу необхідно мати знання та практичні навички з наступних дисциплін: "Аналіз публічної політики", "Механізми публічного управління соціально-економічними змінами".

Особливості дисципліни, методи та технології навчання

Під час вивчення освітньої компоненти передбачається: організація інтерактивної роботи здобувачів вищої освіти за напрямом аналізу масивів інформації (офіційні веб-сторінки закладів вищої освіти щодо діяльності спеціалізованих вчених рад та разових спеціалізованих вчених рад за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування»; веб-сторінка інформаційного ресурсу академічних текстів України; веб-сторінки органів публічного управління та міжнародних моніторингових місій тощо); проведення поточного опитування здобувачів вищої освіти щодо змісту освітньої компоненти; виступи здобувачів вищої освіти на практичних заняттях; звітування про виконання практичних завдань тощо.

Методами навчання у викладанні освітньої компоненти «Публічна політика та врядування» є:

- методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності (словесні (бесіда, дискусія, лекція, робота з літературно-інформаційними джерелами); наочні (ілюстрація практичними прикладами); практичні (практичні заняття) методи навчання тощо);
- методи стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності (методи формування пізнавальних інтересів (навчальні дискусії з проблематики освітньої компоненти; забезпечення успіху в навчанні (метод відкритих перспектив); навчально-пізнавальні ігри за фокусом уваги освітньої компоненти; формування інтересу до проблематики освітньої компоненти; апелювання до практики функціонування суб'єктів та об'єктів публічного управління у т.ч. й апелювання до життєвого та професійного досвіду – storytelling) тощо);
- методи стимулювання обов'язку і відповідальності у засвоєнні освітньої компоненти (пояснення суспільної та особистої значущості здобувача вищої освіти; формулювання вимог до здобувача вищої освіти, дотримання яких забезпечує успішне виконання закріплених за ним обов'язків; заохочення до відповідального та зразкового виконання здобувачем вищої освіти своїх обов'язків; оперативний контроль та висвітлення переваг та недоліків за його результатами; заохочення здобувача вищої освіти до повторного виконання ним тих завдань, оцінка за які не відповідає його потенціалу тощо);
- методи контролю (самоконтролю, взаємоконтролю), корекції (самокорекції, взаємокорекції) за ефективністю навчально-пізнавальної діяльності;
- бінарні, інтегровані (універсальні) методи (поєднання декількох методів в єдину систему для досягнення комплексної мети навчання, наприклад: словесно-наочний; проблемно-пошуковий тощо).

Технологіями навчання у викладанні освітньої компоненти «Публічна політика та врядування» є:

- пояснювально-ілюстративне навчання (подання та пояснення інформації з дотриманням принципу наочності (схеми, рисунки, діаграми, таблиці тощо); репродукування здобувачем вищої освіти отриманої інформації та виконання практичних завдань за наданим зразком);
- проблемне навчання (виконання під керівництвом науково-педагогічного працівника сформульованих ним відповідно до актуальних проблем публічного управління та адміністрування завдань (пошук шляхів вирішення конкретної проблемної ситуації);
- програмоване навчання (освітня компонента передбачає засвоєння здобувачем вищої освіти чітко визначених за конкретними темами питань, а також оцінювання рівня їх засвоєння, як під час безпосереднього проведення занять (поточний контроль) так й наприкінці розгляду передбаченого освітньою компонентною змісту (підсумковий контроль));
- диференційоване навчання (організація навчально-виховного процесу з прийняттям до уваги, з одного боку, типових індивідуальних особливостей здобувачів вищої освіти, а з іншого – фокусу їх науково-дослідної уваги).

Програма навчальної дисципліни

Навчальні заняття

Лекції

Теми лекцій	Кількість годин
Тема 1. Соціальні і гуманітарні права людини та функції держави щодо їх забезпечення Сутність аналізу публічної політики. Об'єкт та предмет дисципліни. Мета та завдання аналізу публічної політики. Поняття технології. Соціальні технології і процес соціалізації. Теоретичні підходи до визначення поняття «соціальні технології».	2
Тема 2. Основні аспекти досліджень соціально-комунікаційних технологій Напрямки досліджень соціально-комунікаційних технологій зарубіжними вченими. Специфіка досліджень технологій «м'якого» впливу. Соціально-комунікаційні технології у працях українських дослідників. Особливості технології інформаційного охоплення.	2
Тема 3. Державна політика у сфері праці Публічна політика: сутність, функції, напрямки. Інструменти публічної політики. Сутність наукової парадигми аналізу публічної політики. Історіографічний доробок вчених. Становлення аналізу публічної політики як окремої сфери дослідження.	2
Тема 4. Ціннісні механізми рівноважного коригування інституційних перетворень Інституційні трансформації в умовах поєднання інверсійного типу ринкових перетворень і глобалізації економіки. Базова деструкція соціально-економічної системи України і шляхи її подолання. Взаємозв'язок циклічності інституційних та соціально-економічних трансформацій в Україні.	2
Тема 5. Державна політика у сфері соціального захисту населення України та державне регулювання трудової міграції Сутність типології публічної політики у сфері соціогуманітарної діяльності. Дослідження типів публічної політики. Технологічний аспект соціальної роботи і соціальної допомоги. Класифікація підходів до аналізу публічної політики. Характеристика аналізу публічної політики.	2
Тема 6. Державна політика у сфері пенсійного забезпечення в Україні Публічно-політичні рішення щодо пенсійної реформи: сутність та функції. Реалізація права на пенсійне забезпечення. Існуючі моделі пенсійного забезпечення.	2
Тема 7. Соціальний діалог у системі євроінтеграційних цілей соціогуманітарної політики України Організаційні складові процесу вироблення альтернатив розвитку держави. Описовий підхід. Сценарний підхід. Вибір альтернатив. Процеси євроінтеграції в Україні, вимоги, потреби, напрями.	2
Тема 8. Охорона здоров'я як складова соціогуманітарної політики України Сутність та структура впровадження політики охорони здоров'я. Інструменти та методи реалізації політичних рішень у сфері охорони здоров'я. Реалізація реформування як запорука поліпшення надання медичних послуг.	2
Тема 9. Державна політика у сфері освіти в Україні	2

Сутність та завдання державної політики у сфері освіти. Реформування системи загальної середньої та вищої освіти в Україні. Доступність та якість освітніх послуг. Взаємозв'язок освітньої політики з ринком праці та потребами соціально-економічного розвитку.

Тема 10. Суспільні трансформації в умовах війни та повоєнного відновлення: соціогуманітарний вимір 2

Вплив війни на соціальну структуру та інститути суспільства. Соціогуманітарні наслідки вимушеної міграції та внутрішнього переміщення населення. Пріоритети повоєнного відновлення соціальної інфраструктури. Роль міжнародної допомоги у подоланні соціогуманітарних наслідків війни.

Загальна кількість годин 20

Практичні заняття

Теми практичних/семінарських занять	Кількість годин	Вагові коефіцієнти a_i
Тема 2. Основні аспекти досліджень соціально-комунікаційних технологій	2	1
Напрямки досліджень соціально-комунікаційних технологій зарубіжними вченими. Специфіка досліджень технологій «м'якого» впливу. Соціально-комунікаційні технології у працях українських дослідників. Особливості технології інформаційного охоплення.		
Тема 4. Ціннісні механізми рівноважного коригування інституційних перетворень	2	1
Інституційні трансформації в умовах поєднання інверсійного типу ринкових перетворень і глобалізації економіки. Базова деструкція соціально-економічної системи України і шляхи її подолання. Взаємозв'язок циклічності інституційних та соціально-економічних трансформацій в Україні.		
Тема 6. Державна політика у сфері пенсійного забезпечення в Україні	2	1
Публічно-політичні рішення щодо пенсійної реформи: сутність та функції. Реалізація права на пенсійне забезпечення. Існуючі моделі пенсійного забезпечення.		
Тема 8. Охорона здоров'я як складова соціогуманітарної політики України	2	1
Сутність та структура впровадження політики охорони здоров'я. Інструменти та методи реалізації політичних рішень у сфері охорони здоров'я. Реалізація реформування як запорука поліпшення надання медичних послуг.		
Тема 10. Суспільні трансформації в умовах війни та повоєнного відновлення: соціогуманітарний вимір	2	1
Вплив війни на соціальну структуру та інститути суспільства. Соціогуманітарні наслідки вимушеної міграції та внутрішнього переміщення населення. Пріоритети повоєнного відновлення соціальної інфраструктури. Роль міжнародної допомоги у подоланні соціогуманітарних наслідків війни.		
Загальна кількість годин	10	$\sum_{i=1}^n a_i$ 1

Контрольні роботи

Контрольні роботи не передбачено

Самостійна робота

До самостійної роботи відноситься самостійне опрацювання теоретичного матеріалу та виконання індивідуального завдання (за наявності).

Опрацювання теоретичного матеріалу

Теми для самостійного вивчення/ перелік питань	Кількість годин
Тема 1. Соціальні і гуманітарні права людини та функції держави щодо їх забезпечення Сутність аналізу публічної політики. Об'єкт та предмет дисципліни. Мета та завдання аналізу публічної політики. Поняття технології. Соціальні технології і процес соціалізації. Теоретичні підходи до визначення поняття «соціальні технології».	6
Тема 2. Основні аспекти досліджень соціально-комунікаційних технологій Напрямки досліджень соціально-комунікаційних технологій зарубіжними вченими. Специфіка досліджень технологій «м'якого» впливу. Соціально-комунікаційні технології у працях українських дослідників. Особливості технології інформаційного охоплення.	6
Тема 3. Державна політика у сфері праці Публічна політика: сутність, функції, напрямки. Інструменти публічної політики. Сутність наукової парадигми аналізу публічної політики. Історіографічний доробок вчених. Становлення аналізу публічної політики як окремої сфери дослідження.	6
Тема 4. Ціннісні механізми рівноважного коригування інституційних перетворень Інституційні трансформації в умовах поєднання інверсійного типу ринкових перетворень і глобалізації економіки. Базова деструкція соціально-економічної системи України і шляхи її подолання. Взаємозв'язок циклічності інституційних та соціально-економічних трансформацій в Україні.	6
Тема 5. Державна політика у сфері соціального захисту населення України та державне регулювання трудової міграції Сутність типології публічної політики у сфері соціогуманітарної діяльності. Дослідження типів публічної політики. Технологічний аспект соціальної роботи і соціальної допомоги. Класифікація підходів до аналізу публічної політики. Характеристики аналізу публічної політики.	6
Тема 6. Державна політика у сфері пенсійного забезпечення в Україні Публічно-політичні рішення щодо пенсійної реформи: сутність та функції. Реалізація права на пенсійне забезпечення. Існуючі моделі пенсійного забезпечення.	6
Тема 7. Соціальний діалог у системі євроінтеграційних цілей соціогуманітарної політики України Організаційні складові процесу вироблення альтернатив розвитку держави. Описовий підхід. Сценарний підхід. Вибір альтернатив. Процеси євроінтеграції в Україні, вимоги, потреби, напрями.	6

Тема 8. Охорона здоров'я як складова соціогуманітарної політики України

6

Сутність та структура впровадження політики охорони здоров'я. Інструменти та методи реалізації політичних рішень у сфері охорони здоров'я. Реалізація реформування як запорука поліпшення надання медичних послуг.

Тема 9. Державна політика у сфері освіти в Україні

6

Сутність та завдання державної політики у сфері освіти. Реформування системи загальної середньої та вищої освіти в Україні. Доступність та якість освітніх послуг. Взаємозв'язок освітньої політики з ринком праці та потребами соціально-економічного розвитку.

Тема 10. Суспільні трансформації в умовах війни та повоєнного відновлення: соціогуманітарний вимір

6

Вплив війни на соціальну структуру та інститути суспільства. Соціогуманітарні наслідки вимушеної міграції та внутрішнього переміщення населення. Пріоритети повоєнного відновлення соціальної інфраструктури. Роль міжнародної допомоги у подоланні соціогуманітарних наслідків війни.

Загальна кількість годин

60

Тематика індивідуальних завдань

Не передбачено

Неформальна освіта

До неформальної освіти відносяться: професійні курси/тренінги, громадянська освіта, онлайн освіта, професійні стажування тощо. Зарахування результатів навчання, набутих у неформальній освіті розповсюджується як на нормативні, так і на вибіркові навчальні дисципліни/освітні компоненти. Рекомендовані в силабусі елементи неформальної освіти можуть бути зараховані за спрощеною процедурою без додаткової валідації результатів (створення предметної комісії).

Література, навчальні матеріали та інформаційні ресурси

Основна література

1. Венцель В. Т. Реалізація соціальної функції держави в умовах трансформації державного управління: фінансово-економічний механізм : монографія. Вид-во «Рута» 2020. 372 с.
2. Джинджоян В.В., Саленко А.С., Сазонець І.Л. Соціальні детермінанти розвитку сфери послуг в концепції формування постіндустріального суспільства. Рівне. Волин. обереги, 2021. 208 с.
3. Капська А.Й., Завацька І.М., Грищенко С.В. Технології соціальної роботи в зарубіжних країнах. Навчальний посібник. К. : Видавничий Дім «Слово», 2011. 248 с.
4. «Соціальні технології. Частина 1». Азарова Т.В., Абрамов Л.К., ІСКМ, Кіровоград 2004, 104 с.
5. Соціальні, економічні та освітні трансформації в цифрову епоху : монографія / С. В. Леонов та ін. ; за заг. ред. д-ра екон. наук С. В. Леонова, к-ки екон. наук О. А. Криклій. Суми : Сумський державний університет, 2022. 204 с.
6. Суспільна трансформація: концептуалізація, тенденції, український досвід / за ред. В. В. Танчера, В.П. Степаненка. К.: Інститут соціології НАН України, 2004. 244 с.
7. Тексти лекцій з курсу «Соціальні технології» (для студентів 3 курсу денної форми навчання напряму 0502 (6.030601) "Менеджмент" спеціальності 6.050200 - "Менеджмент організацій" / Укл.: Віноградська О.М., Бєлова Л.О. Харків: ХНАМГ, 2009. 135 с.

8. Технології соціальної роботи і соціальної допомоги в умовах трансформаційного періоду: навчально-методичний посібник / за заг. ред. А. О. Полянничко, А. В. Кирилюк. Суми : ФОП Цьома, 2020. 336 с.
9. Трансформаційні процеси у суспільній та соціокультурній сферах України: монографія / відпов. за вип. Т. М. Яворська. Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2021. 176 с.
10. Трансформація політичних інститутів України: проблеми теорії і практики / Авт. колектив: М. І. Михальченко (керівник) та ін. К. : ІПіЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2016. 440 с.
11. Цифрові трансформації в Україні: чи відповідають вітчизняні інституційні умови зовнішнім викликам та європейському порядку денному? Поліський фонд міжнародних та регіональних досліджень, 2020. 76 с.
10. Webb S. The Routledge Handbook of Critical Social Work. Routledge, 2019. 654 p.
11. Pease, B., Allan, J., Briskman, L. Critical Social Work: Theories and practices for a socially just world (2nd ed.). Routledge, 2009. 368 p.

Додаткова література

1. Адміністративістика в умовах цифровізації: теорія, правове регулювання, практика : монографія / авт. колектив: С. В. Ківалов, Л. Р. Біла-Тіунова, Т. А. Латковська та ін. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2022. 800 с.
2. Інституційні трансформації соціально-економічної системи України: монографія / за ред. чл.-кор. НАН України Гриценко А.А.; НАН України, ДУ «Інститут економ. та прогнозування НАН України» . К.: , 2015. 344 с.
- 3 Островська Н. В. Прикладні соціально-комунікаційні технології [Електронний ресурс]: навчальний посібник / Н. В. Островська. Електрон. дані. Запоріжжя : ЗНТУ, 2017.
4. Поляков М.В. Економіка знань: сутність, детермінанти, глобальний ландшафт. Дніпро: Нова ідеологія. 2018. 688 с.
5. Семигіна Т. Сучасна соціальна робота. Київ: Академія праці, соціальних відносин і туризму, 2020. 275 с
6. Сучасні підходи і напрями розвитку публічного управління та адміністрування: підручник / А. О. Науменко, О. В. Смігунова, О. В. Дудник, С. І. Міненко; за ред. д-ра наук з держ. управління, проф. В. Д. Бакуменка; ДБТУ. Харків: Майдан, 2022. 280 с.
7. Сучасні соціальні технології в освіті : Колективна монографія / [[кол.авт.] за заг. ред. Наталії Сейко]. Житомир : Вид. О. О. Євенок, 2018. 332 с. 8. Цифрове врядування : монографія / О. В. Карпенко, Ж. З. Денисюк, В. В. Наместнік [та ін.] ; за ред. О. В. Карпенка. Київ : ІДЕЯ ПРИНТ, 2020. 336 с.

Інформаційні ресурси

1. Нормативно-правова база <https://zakon.rada.gov.ua/laws>
2. . Офіційне Інтернет-представництво Президента України. – www.president.gov.ua.
3. Кабінет Міністрів України – <http://www.kmu.gov.ua/>
4. Нормативні акти України – <http://www.nau.kiev.ua>
5. Офіційний веб-сайт Національного агентства України з питань державної служби. www.nads.gov.ua.
6. Офіційний веб-сайт European Group of Public Administration (EGPA). <http://www.iias-iiisa.org/egpa/>
7. Бібліотека імені В. Вернадського: <http://www.nbuv.gov.ua>

Система оцінювання

Підсумкова оцінка з освітнього компонента визначається відповідальним лектором за темами, видами занять, тощо у відповідності до силабусу і є інтегральною оцінкою результатів усіх вид навчальної діяльності здобувача вищої освіти. Підсумкова оцінка повинна відображати всі оцінки за складовими навчального процесу з урахуванням їх вагових показників *k*:

Поточний контроль (практичні, семінарські), k_1	Контрольні роботи (за наявності), k_2	Індивідуальне завдання (за наявності), k_3	Підсумковий контроль (для ОК з іспитом), k_4
0,6			0,4

Сума коефіцієнтів повинна складати одиницю: $k_1 + k_2 + k_3 + k_4 = 1$. Підбір вагових коефіцієнтів підсумкової оцінки здійснює розробник курсу.

Розрахунок підсумкової оцінки проводиться за формулою:

$$O = \Pi \cdot k_1 + K \cdot k_2 + I \cdot k_3 + \Pi_k \cdot k_4$$

де: Π – середньозважена середня оцінка за поточний контроль

I – оцінка за виконання індивідуального завдання

K – середньозважена оцінка за контрольні роботи

Π_k – оцінка за підсумковий контроль

$$\Pi = \frac{\Pi_1 \cdot a_1 + \Pi_2 \cdot a_2 + \dots + \Pi_n \cdot a_n}{\sum_{i=1}^n a_i}$$

де: a_i - ваговий коефіцієнт за кожне практичне (семінарське) або лабораторне заняття.

$$K = \frac{K_1 \cdot b_1 + K_2 \cdot b_2 + \dots + K_m \cdot b_m}{\sum_{i=1}^m b_i}$$

де: b_i - ваговий коефіцієнт за кожну контрольну роботу.

Поточні оцінки за кожну складову (Π , K , I , ...) виставляються за 100-бальною шкалою згідно з положенням «Про критерії та систему оцінювання знань та вмінь і про рейтинг здобувачів вищої освіти» НТУ «ХПІ».

Підсумкова оцінка виставляється відповідно до розрахованої O з округленням до найближчого цілого числа в більшу сторону.

Шкала оцінювання

Сума балів	Національна оцінка	ECTS
90–100	Відмінно	A
82–89	Добре	B
75–81	Добре	C
64–74	Задовільно	D
60–63	Задовільно	E
35–59	Незадовільно (потрібне додаткове вивчення)	FX
1–34	Незадовільно (потрібне повторне вивчення)	F

Норми академічної етики і політика курсу

Здобувач вищої освіти повинен дотримуватися «Кодексу етики академічних взаємовідносин та доброчесності НТУ «ХПІ»: виявляти дисциплінованість, вихованість, доброзичливість, чесність, відповідальність. Конфліктні ситуації повинні відкрито обговорюватися в навчальних групах з викладачем, а при неможливості вирішення конфлікту – доводитися до відома співробітників дирекції інституту.

Нормативно-правове забезпечення впровадження принципів академічної доброчесності НТУ «ХПІ» розміщено на сайті: <http://blogs.kpi.kharkov.ua/v2/nv/akademichna-dobrochesnist/>

Погодження

Силабус погоджено

30.08.2025

Завідувач кафедри

Володимир МОРОЗ

30.08.2025

Гарант ОП

Володимир МОРОЗ